№ 1. Dnia 25 Stycznia 1932 r. Rok VIII.

Piński Przegląd Diecezjalny

PISMO URZĘDOWE KURJI BISKUPIEJ.

Treść numeru:

AKTA STOLICY APOSTOLSKIEJ.

Ze ŚŚ. Kongregacyj.

Sacra Poenitentiaria Apostolica.

(Officium de Indulgentiis).

1) **De Indulgentiis pio „Viae Crucis" exercitio adnexis**

DECRETUM.

Pium Viae Crucis exercitium, quo iter Ssmi D. N. I. C. a praetorio ad Calvariae locum eiusque Passionis memoria recolitur, inde a remotis temporibus ubivis Ecclesiae, magno cum fidelium spirituali emolumento, usu receptum, a Summis Pontificibus pluribus indulgentiis cumulatum fuisse nemo est qui ignorat, deperditis tamen iniuria temporum nonnullis authenticis documentis, quae et quot reapse hae sint, pro certo affirmare non licet.

Ad omnem igitur dubitationem in posterum auferendam, Ssmus D. N. Pius divina Providentia Pp. XI, instante infrascripto Cardinali Poenitenciaro Maiore, in audientia die 17 mensis Iulii currentis anni eidem impertita, abrogatis, suprema Sua auctoritate, omnibus et singulis indulgentiis hac in re antea concessis, benigne decernere dignatus est ut:

Fideles omnes qui, sive singulatim sive in comitatu, saltem corde contrito, pium exercitium Viae Crucis, legitime erectae, ad praescripta Sanctae Sedis, peregerint, lucrari valeant:

a) Indulgentiam plenariam toties quoties ipsum pium exercitium compleverint.

b) Aliam plenariam pariter indulgentiam si eodem die quo memoratum pium exercitium peregerunt, vel etiam si infra mensem ab eodem decies peracto ad sacram Synaxim accesserint.

c) Indulgentiam partialem decem annorum totidemque quadragenarum pro singulis stationibus, si forte incoeptum exercitium, quavis rationabili causa, ad finem non perduxerint.

Huiusmodi vero indulgentias idem Ssmus Dominus Noster ad eos quoque extendi voluit ad quos spectant pecularia in re Decreta diei 8 Aug. 1859 et 25 Martii anni currentis, ita tamen ut qui ex rationabili causa omnes praescriptos Pates, Ave et Gloria recitare nequiverint, pro indulgentia plenaria, indul-

gentiam partialem decem annorum totidemque quadragenarum consequantur pro singulis Pater cum Ave et Gloria recitatis, et si quis, vi morbi, vel tantum osculari vel intueri tantum queat in Crucifixum ad hoc benedictum, non vero addere precem iaculatoriam, indulgentiam plenariam consequi non impediatur.

Praesentibus absque Brevis expeditione in perpetuum valituris, contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 20 Octobris 1931.

(L. S.) *L. Card. Lauri,*
Poenitentiarius Maior.

I. Teodori,
Secretarius.

AKTA KURJI DIECEZJALNEJ.

Pisma Pasterza Diecezji.

2) **Okólnik o dyspensach przedślubnych.**

Do Czcigodnego Duchowieństwa.

Przychodzą nieraz do mnie od diecezjan prośby o dyspensy przedślubne, opatrzone uwagą, że w razie nieotrzymania ich narzeczeni będą zmuszeni prosić o ślub w cerkwi względnie innym zborze niekatolickim.

XX. Proboszczowie powinni dobrze wyjaśnić i podług potrzeby nieraz przypominać swym parafjanom, że po 1-e wszelkie prośby o dyspensy powinny być przesyłane do Kurji nie inaczej, jak za pośrednictwem odnośnego Proboszcza. Po 2-re, prośba o dyspensę powinna być poparta racjami rzeczowemi czyli wytłomaczeniem dlaczego prawo kościelne, od którego żąda się zwolnienia, nie może być zachowane albo stało się zbyt uciążliwe. Czy racja jest dostateczna czy nie, o tem powinna sądzić Zwierzchność duchowna, udzielająca dyspensy. Otóż nigdy nie jest racją dostateczną, że ktoś nie życzy sobie prawo zachować i dobry katolik nie odważy się straszyć Proboszcza lub Biskupa, tem, że jeśli nie pójdzie za jego kaprysem, to on gotów jest zaprzeć się swej wiary, popełnić świętokradztwo i żyć po otrzymanym pozornym tylko ślubie w związku nieprawym.

Dotyczy to w pierwszej linji tych, co się starają o pozwolenie zawarcia małżeństwa z osobą obcej wiary. Małżeństwa takie tolerują się zaledwie, bo są niebezpieczne, i warunek konieczny otrzymania dyspensy jest, aby istniała pewność moralna, że nowe stadło będzie prowadziło dom swój po kalolicku. Czy można mieć taką pewność albo choćby nadzieję skoro ktoś zapowiada, że po katolicku dzieci wychowa i wszystkie przykazania, obowiązujące katolika wypełni, ale jeśli nie dostanie dyspensy to pójdzie do cerkwi, synagogi lub meczetu?

Gdzież jest ten katolicyzm i to przywiązanie do wiary, na którem właściwie musi się oprzeć wydający dyspensę? Przeciwnie, takie oświadczenie jest najlepszym znakiem, że ma się do czynienia z człowiekiem bez wiary gorącej, który nie tylko drugiej strony nie pociągnie do kościoła i o wychowanie

dzieci dbać szczerze nie będzie, ale własną duszę gotów dla byle wybryku zaprzepaścić.

Proszę Czcigodnych XX. Proboszczów i Katechetów o należyte wyłuszczenie rzeczy tych swym uczniom i parafjanom i przyłożenie starań, aby je oni zrozumieli i po katolicku ocenili.

Dan w Pińsku, 20 stycznia 1932 r.

† ZYGMUNT bp.

Okólnik o podręczniku adoracyjnym.

3) *Do Czcigodnego Duchowieństwa.*

Przez Kurję Diecezjalną wydany został Podręcznik adoracyjny p. t.

„CWAŁA PANU"

(pierwszy zeszyt, zawierający pierwsze dwa działy). Zawiera on przepisy, jak mają się nabożeństwa adoracyjne odbywać. Polecamy, aby w całej Diecezji, podręcznik rzeczony został jako norma obowiązująca i rozpowszechniony także między wiernymi świeckiemi. Dla ułatwienia nabywania go poleciliśmy obniżyć możliwie jego cenę.

Zwraca się uwaga WW. Księży na treść wstępu, wydrukowanego petitem w p. 23 (str. 28). Tematy rozważań, o których mówi p. 7 (str. 11), będą podane w zeszycie II-gim.

Dan w Pińsku, 20 stycznia 1932 r.

† ZYGMUNT bp.

4) **W sprawie zawieszenia portretu królewskiego w kościele.**

Do JW. Proboszcza w Horodcu
IMX. Bronisława Kapralskiego.

Na podstawie upoważnienia wydanego w dniu 28 maja 1931 r. przez św. Kongregację obrzędów, pozwalam zawiesić w kościele horodzieckim portret króla Władysława IV z tem, aby był zawieszony w takiem miejscu, któreby go łatwo wyróżniało od obrazów Świętych Pańskich.

Dan w Pińsku, 20 stycznia 1932 r.

† ZYGMUNT bp.

Z Wydziałów Kurjalnych.

Wydział Społeczny.

Sekcja Stowarzyszeń Religijnych.

5) INSTRUKCJA.

W jaki sposób JW. Księża mogą otrzymać prawa i przywileje dotyczące przyjmowania wiernych do bractw, poświęcania dewocjonalij i nadawania odpustów.

I. Ci co nie należą do żadnej organizacji kapłańskiej powinni zwracać się z prośbą do swego Ordynarjusza. Wówczas wprost od Niego, albo za Jego zezwoleniem i pośrednictwem Kurji władza będzie uzyskana od odpowiedniego Zakonu lub Kongregacji.

Z żadnego innego tytułu, jak np. posiadanie aprobaty, nominaty na proboszcza t. p., zarezerwowone prawa dotyczące bractw, poświęceń i odpustów księżom nie przysługują.

II. Członkowie jakiejśkolwiek organizacji kapłańskiej na mocy samej przynależności do niej, jak również kapłani, którzy uzyskali bezpośrednio od Stolicy Apostolskiej, względnie od

jakiegoś Zakonu przywileje specjalne, mogą korzystać z nich za wiedzą i zgodą Ordynarjusza.

Kapłan wstępujący do organizacyj kanonicznie erygowanych w naszej diecezji nie potrzebuje powiadamiać o posiadaniu przywilejów wspomnianych organizacyj.

III. Zwracamy przytem uwagę na przywileje nadane kilku bardziej znanym u nas organizacjom kapłańskim, mianowicie:

1. Unja Apostolska Kapłanów świeckich Serca Jezusowego (Confraternitas sacerdotum saecularium Unio Apostolica). Erygowana kanonicznie w diec. Pińskiej.

2. Misyjne Zjednoczenie Kleru (Pia Unio Cleri pro Missionibus). Erygowana kanonicznie w diec. Pińskiej.

3. Bractwo Kapłanów Adoracji Najśw. Sakramentu (Confraternitas Sacerdotalis Adorationis S. S. Sacramenti). Nie erygowane kanonicznie w diec. Pińskiej.

1. *Członkowie Unji Apostolskiej* między innymi przywilejami, mają władzę:

a) „Poza obrębem Rzymu i za zgodą Ordynarjusza tego miejsca, w którym z tej władzy korzystają nadawania na krzyżyku i krzyże, koronki i różańce i święte medaliki i małe figurki Pana naszego Jezusa Chrystusa, Najśw. Panny Marji Niepokalanej i różnych świętych odpustów apostolskich.

b) Nadawanie Krucyfiksom odpustu „toties quoties" dla konających.

e) Nadawania na różańce odpustów rezerwowanych Dominikanom — wyjąwszy te, które są przywilejem Bractwa Różańcowego; również władza nadawania odpustów zwanych od Ojców Krzyżowych.

d) Nadawania na koronki odpustów zwanych „św. Brygidy".

e) Błogosławienia i wkładania pod jedną formułą pięciu Szkaplerzy z dyspensą od wpisywania w razie napływu ludzi. Władza wkładania pod jednąf ormułą pięciu szkaplerzy suponuje, że przedtem kapłan postarał się o władzę błogosławienia poszczególnych szkaplerzy". [1])

2. *Członkowie Misyjnego Zjednoczenia Kleru* między innymi przywilejami mają władzę:

a) Poświęcać poza obrębem Rzymu jedynie znakiem Krzyża koronki, różańce, krzyże, krucifiksy, medaliki i małe iigurki z nadaniem odpustów apostolskich.

b) Poświęcać jedynie znakiem krzyża różańce N. M. P. z nadaniem odpustów krzyżackich.

c) Poświęcsć i wkładać, zachowując przepisy przez Kościół ustanowione, szkaplerze: Męki Pańskiej, Niepokalanego Poczęcia N. M. P., Trójcy Przenajświętszej, Matki Boskiej Belesnej, Najśw. Marji Panny z góry Karmelu.

d) Poświęcać jedynie znakiem krzyża krucyfiksy z nadawaniem odpustów Drogi Krzyżowej dla tych, którzy ze słusznych przeszkód nie mogą obchodzić stacje.

e) Poświęcać jedynie znakiem krzyża krucyfiksy i nadawać nań odpust zupełny, którego można dostąpić in articulo mortis przy zachowaniu przepisanych warunków, patrząc lub przynajmniej w jakikolwiek bądź sposób dotykając wspomniany krucyfiks.

f) Poświęcać koronki Siedmiu Boleści N. M. P. nadając wszystkie odpusty jakie Papieże koronkom tym udzielili.

g) Poświęcać i wkładać pod jedną formułą szkaplerze, które jako członkowie Misyjnego Zjednoczenia mają prawo wkładać.

i) Wkładać szkaplerze, o których wyżej, bez obowiązku wpisywania do księgi Bractwa. [2])

3. *Członkowie Bractwa Kapłanów Adoracji Najśw. Sakramentu* między innymi przywilejami mają władzę:

a) Poświęcać koronki nadając odpusty krzyżackie.

b) Poświęcać i wkładać szkaplerz św. Józefa.

c) Poświęcać koronki ku czci Niepokalanego Poczęcia N. M. P. i nadawać właściwe im odpusty.

d) Przyjmować i zapisywać [3]) do Trzeciego Zakonu św. Franciszka, oraz, za aprobatą Ordynarjusza, zakładać Kongregacje tego Zakonu.

Wszelkich informacyj dotyczących organizacyj kapłańskich chętnie udziela Sekretarjat Sekcji Bractw przy Wydziale Społecznym Kurji Biskupiej w Pińsku.

1) „Reguła i Dyrektorjum duchowne" Unji Apostolskiej Rozdz. IV, p. III, 3-7.

2) „Statuta Generalia Piae Unionis Cleri pro Missionibus" Favores spirituales: III, V, VI, VII.

3) Po przyjęciu należy powiadomić najbliższy Konwent św. Franciszka podając imiona przyjętych oraz datę przyjęcia i profesji.

6) **S P R A W O Z D A N I E**

z działalności I-ej Męskiej Konferencji T-wa św. Wincentego a Paulo w Pińsku za czas od dnia 21 czerwca 1930 r. do 1 lipca 1931 r.

Członków	Posiedzeń	Wspierano	Zapomogi: Gotówką	Zapomogi: Artykuły spożywcze	Zapomogi: Odzież
24	46	26 rodzin 42 dorosłych 57 dzieci			
Zarząd: Roman Kreczmer — Prezes Kazimierz Smolski — W/Prezes Wiktor Dmoszyński — Sekretarz Wiktor Wuttke — Skarbnik			Wykupione rzeczy 32 zł. Komorne 10 zł. Zapomoga doraźna 6 zł.	Słoniny . . . $55^1/_2$ klg. Oleju . . . 1 klg. Chleba pszennego . 48 klg. Mąki pszennej . . 128 klg. Mąki razowej . . 530 klg. Kasz różnych . . $113^1/_2$ klg. Kartofli . . . 886 klg. Kapusty kiszonej . 15 klg. Soli . . . . 16 klg. Cukru . . . 54 klg. Herbaty . . . 3 klg. Mleka . . . 65 litrów Drzewa opałowego . 1 metr	Nowego materjału na ubrania 15 m. Ubrań męskich 1 Dziecinnych 10 Ubrań damskich 11 sztuk Palt używanych 5 Palt zimowych 1 Bielizny różnej szt. 16 Obuwia używanego 8 par Czapek zimowych 3, letnich 4, Pończoch 7 par.

W p ł y w y:

Ofiary z woreczka na posiedzeniach	465 zł. 81 gr.
Z puszek	129 zł. 77 gr.
Ofiary przygodne	273 zł. 85 gr.
Zysk z imprez	229 zł. 97 gr.
Odsetki w Banku	1 zł. 22 gr.
R a z e m .	1100 zł. 22 gr.

W y d a t k i:

Zapomogi w naturze	728 zł. 21 gr.
Zapomogi w gotówce . . .	54 zł.
Wydatki kancelaryjne . . .	37 zł.
R a z e m .	819 zł. 21 gr.

Pozostało w kasie na dzień 1 lipca 1931 roku 281 zł. 01 gr.

Pińsk, dnia 31 grudnia 1931 r.

(—) W. Łoziński, Szambelan J. Św.
Prezes

(—) W. Dmoszyński
Sekretarz

Z Sekcji Misyjnej.

7) Do

P. T. XX. Proboszczów Diecezji Pińskiej.

Rozmaite czasopisma misyjne podają często ofiary z naszej diecezji, nadsyłane do redakcyj na Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary, na Pap. Dzieło św. Piotra Ap. lub Pap. Dzieło Dziecięctwa Pana Jezusa. Ofiary te, łącznie z ofiarami takiemiż innych diecezyj, redekcje odnośnych czasopism w końcu roku odsyłają do odpowiednich Central, gdzie one figurują pod rubryką *ogólnych ofiar.* Na tem traci honor diecezji, gdyż te ofiary nie wchodzą do sumy, zebranej w diecezji, a co gorsza, *placówki misyjne w diecezji naszej otrzymują wskutek tego mniejszą zapomogę.* Proszę przeto P. T. XX. Proboszczów zwrócić na to swoją uwagę i wytłumaczyć parafjanom, aby swoje ofiary przysyłali do Dyrekcji Diecezjalnej na konto PKO Nr. 81. 614.

Ks. Jan Wasilewski
Dyrektor Diec. Pap. Dzieł Misyjnych.

Dnia 7 stycznia 1932 r. L. 484|M.

8) **SPROSTOWANIE**

sprawozdania z działalności Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary w diecezji w ciągu roku 1930, zamieszczonego w № 16 „PPD."

Podczas przepisywania sprawozdania opuszczono Brańsk i przesunięto linję cyfr i wskutek tego wkradł się wielki błąd, który niniejszem prostujemy. Należy czytać:

„Na Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary nadesłano następujące składki i ofiary:

Baranowicze . .	150,00 zł.
Bielsk Podlaski .	433,44 „
Brańsk	1302,66 „
Brześć n/Bug. .	1806,01 „
Darew	31,70 „ itd."

To, co w sprawozdaniu powiedziano o Ciechanowcu, dotyczy Brańska, który w roku sprawozdawczym zasługuje na wyróżnienie.

Za mimowolny błąd bardzo przepraszam!

Ks. Jan Wasilewski
Dyrektor Diec. Pap. Dzieł Misyjnych

Pińsk, dnia 9 stycznia 1932 r Nr. M. — 485|32.

Kronika Kurjalna.

9) **Zmiany wśród duchowieństwa.**

Ks. Stanisław Łukaszewicz — prefektem szkół w Brześciu. (L. 649/21. 9/IV 1931).

Ks. Antoni Nowicki pozostawiony na stanowisku proboszcza w Dołubowie. (L. 2062. 3/IX 1931).

Ks. Antoni Duliniec — p. o. proboszcza w Grannem (L. 1733. 27/VII 1931).

Ks. Apolinary Tarnogórski — proboszczem i dziekanem w Łunińcu. (L. 1933. 13/VIII 1931).

Ks. Kazimierz Wańkowicz — p. o. proboszcza w Winnej (L. 1934. 13/VIII 1931).

Ks. Kanonik Lucjan Chwiećko, Szambelan J. Św. — p. o. proboszcza w Stawach i administratorem parafji Wołczyn i Szczytniki (L. 1688. 13/VIII 1931).

Ks. Kanonik Stanisław Pietkiewicz — proboszczem w Pińsku (L. 1939. 13/VIII 1931).

Ks. Izydor Borys zwolniony na własną prośbę ze stanowiska proboszcza w Dawidgródku — mianowany wikarjuszem w Derewnie (L. 1967. 28/VIII 1931).

Ks. Leon Wachowski — wikarjuszem w Nalibokach (L. 2010. 20/VIII 1931).

Ks. Stunisław Chaciński — p. o. proboszcza w Siehniewiczach (L. 2057. 20/VIII 1931).

Ks. Bolesław Rutkowski — p. o. proboszcza w Dawidgródku (L. 2064. 20/VIII 1931).

Ks. Kazimierz Tumiłowicz — administratorem w Hancewiczach (L. 2065. 20/VIII 1331).

Ks. Franciszek Żelisko — administratorem parafji w Nowosadach (L. 2067. 20/VIII 1931).

Ks. Mieczysław Marcoń — wikarjuszem w Siemiatyczach (L. 2094. 29/VIII 1931).

Ks. Aleksander Krzyżanowski — wikarjuszem w Brześciu (L. 2194. 10/IX 1931).

Ks. Teodor Ryłło zwolniony z Diecezji.

Ks. Władysław Chrzanowski Dr. Fil. — prefektem szkół i wikarjuszem w Brześciu (L. 2323. 26/IX 1931).

Ks. Piotr Waczyński Obrz. Wsch. — administratorem parafji w Kuraszewie (L. 2391. 10/X 1931).

Ks. Piotr Guła — wikarjuszem w Rudce (L. 2542. 5/XI 1931).

Ks. Leon Spachacz — wikarjuszem w Baranowiczach (L. 2604. 26/XI 1931).

Ks. Bronisław Smarzewski — czasowym wikarjuszem w Starojelni (L. 2648. 26/XI 1931).

Ks. Ignacy Drozdowicz — wikarjuszem w Szczytnikach (2651. 26/XI 1931).

Ks. Mieczysław Kasprowicz — wikarjuszem w Stawach (L. 2653. 26/XI 1931).

Ks. Iwan Tylawski Obrz. Wsch., neopres- p. o. proboszcza w Horodnie (L. 2685. 27/XI 1931).

Ks. Józefat Kowalczuk Obrz. Wsch. — wikarjuszem w Olpieniu (L. 2686. 27/XI 1931).

Ks. Piotr Makowski — wikarjuszem w Rubieżewiczach (L. 2767. 19/XII 1931).

Ks. Mikołaj Ikonowicz — proboszczem i dziekanem Lachowickim i administratorem parafji Darewskiej (L. 41. 42. 43. 2/I 1932).

Ks. Konstanty Cegielski — p. o. proboszcza w Dziatkowicach (L. 44. 2/I 1932).

Ks. Feliks Mieszkis — czasowym administratorem parafji Mielnickiej (L. 45. 2/I 1932).

Ks. Władysław-Zygmunt Pawłowski — czasowym wikarjuszem w Kosowie (L. 49. 2/I 1932).

AKTA PAŃSTWOWE.

10) Przepisy administracyjne o kwestach publicznych.

Okólnik Min. Spr. Wewn. Nr. 446 z dn. 4/II 1921 r. Nr. B. B. 5122/I (Monitor Polski Nr. 32 z dn. 11/II 1921).

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych komunikuje:

Celem odpowiedniego uregulowania kwest ulicznych, Ministerstwo rozesłało do Wojewodów, Komisarza Rządu w Warszawie, oraz Kierownika Departamentów, przyjętych po b. zaborze Terenów Przyfrontowych i Etapowych okólnik, ustalający zasadę i starania się o odnośne zezwolenia, oraz ich udzielania:

W myśl tych przepisów:

1) Wszelkie kwesty publiczne bez piśmiennego zezwolenia właściwej władzy administracyjnej są wzbronione. Wyjątek stanowią kwesty w kościołach.

2) Pozwolenia na kwesty wydają: Na Województwa — Wojewodowie, na Starostwa — Starostowie, na miasta, wydzielone z administracji ogólnej — Komisarze Rządu.

3) Pozwolenie winno zawierać nazwę instytucji, urządzającej kwestę i odpowiedzialnej za nią, cel kwesty, termin, oraz miejsce takowej.

4) Pozwolenie wydaje się instytucjom zalegalizowanym lub zarejestrowanym.

5) Wszelkie kwesty, połączone ze sprzedażą biletów wygrywających, oraz licytacje dobroczynne, wymagają specjalnego zezwolenia odnośnych władz administracyjnych II instancji.

6) Instytucja, pragnąca urządzić kwestę publiczną winna w podaniu wskazać

a) kiedy i przez kogo instytucja została zalegalizowana, z podaniem nazwisk i adresów członków jej zarządu;

b) jakiego rodzaju i na jaki cel kwesta ma być urządzona, z podaniem szczegółowego programu;

c) w jakim lokalu, należącym do instytucji społecznej lub finansowej i w jakich godzinach odbędzie się obliczanie zebranych ofiar, a to celem delegowania przedstawiciela odnośnej władzy administracyjnej dla asystowania przy obliczaniu;

7) Kwesty publiczne na ulicach miasta i w lokalach publicznych mogą być dwojakiego rodzaju:

a) zamknięte, t. j. takie, przy których ofiarodawca składa swoją ofiarę pieniężną do woreczka, puszki lub skrzynki — zamkniętych;

b) otwarte, t. j. takie, przy których ofiarodawca składa swoją ofiarę na tacy lub do woreczka, skrzynki, koszyczka — otwartych.

8) Przy kweście zamkniętej każda osoba z osób kwestujących winna być zaopatrzona w dowód osobisty (paszport itp.) oraz w imienną legitymację wydaną przez instytucję, urządzającą i podpisaną przez przewodniczącego i sekretarza zarządu lub ich zastępców, ze wskazaniem daty i numeru woreczka, puszki lub skrzynki.

UWAGA: O ile projektuje się kwesta przenośna z miasta w obrębie danego starostwa lub województwa, to na legitymacji imiennej kwestujących podpis przewodniczącego zarządu

instytucji, urządzającej kwestę, winien być poświadczony przez władzę administracyjną.

9) Woreczki, puszki lub skrzynki winny być szczelnie zamknięte, zaopatrzone numerem i opieczętowane przez instytucję, urządzającą kwestę, powinny posiadać otwory do wrzucania pieniędzy, tak skonstruowane, żeby wyjęcie monety bezusz kodzenia pieczęci było niemożliwe.

10) Woreczki, puszki lub skrzynki winny być doręczone przez zarząd osobom kwestującym za uprzedniem pokwitowaniem na arkuszu, posiadającym następujące rubryki:

a) Nr. kolejny,
b) imię, nazwisko i adres osoby kwestującej,
c) Nr. woreczka, puszki lub skrzynki,
d) pokwitowanie osoby kwestującej z otrzymania woreczka, puszki lub skrzynki.
e) adnotacja co do zwrotu woreczka, puszki lub skrzynki po zakończeniu kwesty,
f) uwagi co do całości zamków i pięczęci.

11) Po ukończeniu kwesty osoba kwestująca obowiązana jest niezwłocznie zwrócić zarządowi instytucji w miejscu wskazanem przez zarząd woreczek, puszkę lub skrzynkę. O tem winna być uczyniona adnotacja w rubr. pod lit. e, a o stanie pięczęci i zamków w rubryce pod literą f.

12) Niezwłocznie po zebraniu wszystkich zamkniętych woreczków, puszek lub skrzynek w lokalu wskazanym w podaniu (§ 6 punkt c) w oznaczonych godzinach winno nastąpić obliczenie gotówki. W tym celu należy otwierać kolejno woreczki, puszki lub skrzynki, zawartość każdego, po uwagach zaś stan woreczka, puszki lub skrzynki, notując na arkuszach Nr. woreczka, puszki lub skrzynki, oraz pieczęci zabezpieczających otwór do wrzucania pieniędzy. Odnotowane na arkuszach kwoty należy podsumować, poczem każdy arkusz winien być poświadczony przez osoby, które robiły obliczenie, członków zarządu instytucji, urządzającej kwestę, oraz przez delegata władzy administracyjnej.

13) Przy kweście otwartej koniecznem jest:

a) ażeby odpis pozwolenia na kwestę uwidoczniony był w miejscu widocznem,
b) ażeby kwestujący posiadali dowody osobiste, oraz legitymacje wydane przez instytucję, urządzającą kwestę,
c) ażeby w każdej grupie kwestującej jedna osoba posiadała opatrzoną numerem i stemplem instytucji urządzającej kwestę listę, na której każdy datek winien być niezwłocznie po złożeniu zapisany atramentem lub ołówkiem atramentowym przez samego ofiarodawcę albo w razie nieumiętności pisania przez kwestującego w obecności ofiarodawcy.

14) Po ukończeniu kwesty osoby kwestujące winny podsumować kwoty zapisane na arkuszach i obliczają zebraną gotówkę, poczem spisują protokół w 2-ch egzemplarzach, na dostarczonych przez instytucję blankietach; protokóły te podpisane przez osoby kwestujące, winny być niezwłocznie dostarczone instytucji wraz z gotówką, przyczem jeden protokół wraz z gotówką zatrzymuje instytucja, drugi, pokwitowany przez Skarbnika instytucji, powinien być dołączony do ogólnego sprawozdania z kwesty.

15) Podsumowane i poświadczone arkusze, wskazane w § 12, oraz wspomniane w poprzednim § protokułu pokwitowane przez skarbnika instytucji wraz ze sprawozdaniem ogólnem z kwesty i dołączeniem listy ofiarodawców winny być niezwłocznie przesłane na ręce władzy, która udzieliła pozwolenia na kwestę, sprawozdanie zaś ogólne z kwesty powinno być w terminie najdalej tygodniowym po zakończeniu kwesty lokalnej podane do publicznej wiadomości za pomocą lokalnych organów prasy, nie wyłączając urzędowej. W Warszawie obowiązuje „Dziennik Urzędowy Komisarjatu Rządu” na miasto st. Warszawę.

16) Wrazie ujawnienia, że jakakolwiek kwesta lub zbiórka odbywa się bez odnośnego zezwolenia właściwej władzy, osoby urządzające zbiórkę lub kwestę, oraz osoby kwestujące, a także zarząd instytucji winne być pociągnięte do odpowiedzialności sądowej z art. 277 K. K., zebrane zaś ofiary po ścisłej wizytacji w Komisarjacie Policji sekwestrują się z jednoczesnem przekazaniem ich do dyspozycji właściwego Sądu.

Kanonik Ks. H. Humnicki
Kanclerz Kurji Biskupiej.

Drukarnia Diecezjalna w Pińsku, ul. Kościuszki 46.